

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

lenticv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

Cajetan, Thomas

Colonie, 1526

VD16 V 1243

lenticuli sexti questio secunda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

Ientaculi sexti questio secunda. Ixxi

biberit: ea bibiturus sit Christus cum apostolis in regno patris sui.

Ad hoc Dicitur quod quum dominus dicit, quum bibam illud vobiscum nouum, si nouum potest esse nomen et potest esse aduerbium. Et si est nomen, est sermo de spiritali vino, hoc est, gaudio nouo quod Christus in resurrectione sua ob novam corporis immortalitatem assecutus est: ita quod intendit se non amplius bibiturus corporale vinum donec transeat ad spiritali vinum, id est, gaudium immortalitatis. Quod bibiturus erat cum apostolis quoniam participes eos erat facturus illius gaudij: iuxta illud, iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. Et hic sensus consonat verbis relatis a Luca euangelista: dum refert dominum non solum de potu sed de cibo dixisse, ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno dei. Manifestans quod donec impleatur pascha (hoc est donec figura transiret in veritatem, hoc est, Christus immolatus in cruce, expoliato inferno demersoque diabolo, liberato mundo a tenebrarum seruitute, transiret ad immortalem vitam etiam corporis) non esset amplius comesturus et bibiturus.

Si autem si nouum aduerbii vim habeat, verificatur de potu corporali: predixit enim iuxta hunc sensum dominus, quod non esset amplius bibiturus vinum usquequo resurgeret a mortuis: et quod tunc esset bibiturus cum ipsis apostolis vinum nouum, id est, nouiter, hoc est, impassibiliter et non ex indigentia aut siti ut ante passionem indigebat potu et cibo, sed ex potestate.

¶ In raculi sexti questio secunda.

Est iuxta utrunq; sensum duo predixit dominus discipulis. Alterum tristitie: scilicet, qd nō esset amplius in hac passioili vita comesturns ⁊ bibiturus. Alterum letitie celeriter future, scilicet qd tunc transibat ad regnum patris sui, hoc est, ad immortalitatem corporis per resurrectionem, quam infra triduum a morte sua futuram predixerat: in qua immortalitati participes eos esset factururus sui gaudij non solum videndo iuxta primam expositionē, sed etiam simul comedendo ⁊ bibendo iuxta secundam expositionem.

Circa Secundum (scilicet quod facis facitius) admirationem infert impulsio hec: quomā impellere Judam ad accelerandum negocium proditoris, alienum censeatur non solum a domino sed a quocunq; viro iusto: verba autem hec impulsum sonant ad negocium proditoris exequendum.

Ad hoc Dicitur, qd in negotio proditoris Christi a Juda inuenitur aliquid boni ⁊ aliquid mali. Et bonum quidem inuenitur triplex. Primum secundum effectum, qui est passio Christi. Et quantum ad hoc verba Christi, optatis sunt, quum dicit: quod facis fac citius: optat enim cito pati. Ita qd iuxta hunc sensum non impellit Judam ad accelerandum actionem, sed optat celeritatem passionis. Et hoc suum desiderium asperiebat per hec verba Jude. Tanquam diceret, quod tu facis desidero celerius pati.

¶ Secundum bonum est bonum nature ipsarum actionum Jude: omnis enim actio quantumcunq; mala moraliter quum sit res aliqua, bona est boni

Ientaculi sexti questio secunda Ixxij

tate nature: et ut sic, est a deo. Et quantum ad hoc, verba hec domini sunt preceptius, et significant ordinem diuine prouidentie ad accelerandum actiones. Inde ut tempore statuto a diuina predestinatione adimpleretur passio Christi. Sicut enim malum non est deum cooperari actionibus peccatorum quantum ad bonitatem nature, ita malum non est illas precipere. Tertium bonum est ordo mali culpe, hoc est, peccati ipsius. Inde, deus enim omnipotens qui mala ordinat in bonum, peccatum. Inde ordinauit in bonum passionis Christi et redemptionis humane. Et quantum ad hoc bonum ordinis, verba domini sunt verba ordinantis, et volentis adimpleri ordine illi utendo iniquitate ipsius. Inde ad bonum. Malum autem in opere. Inde manifestum est, scilicet ipsum peccatum. Et quo ad hoc verba domini dupliciter exponi possunt. Primo permissiue. Et hoc est verum quantum ad hoc quod Judas peccauit. Secundo factiue, hoc est, quod dominus sciebat ipsi. Inde clare et aperte quod sciebat iniquum propositum eius, ut vel sic occasionem habere posset resipiscendi: dum conspiceret magistrum suum tante sanctitatis esse ut cognosceret secretissimum cor eius, et ad quid tunc ipse ire volebat, et non solum quod sciebat in genere, vnus vestrum me traditurus est. Debebat enim hinc penitentia duci qua postea ductus est inutiliter, dicens: peccavi tradens sanguinem iustum. Unde quum in actione sua derelata ad dominum Iesum multiplex bonum desiderabile adesset, rationabiliter a domino impulsus est Judas ad faciendum celeriter unde tot bona conurgerent, relinquendo sibi ipsi curam sue culpe.